

זוהר היומי

זוהר ויקרא – דף ק ע"ב

פרשת אמור

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (ק ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

לְמַאֲרִיחֹן, מְדִינָא לְרַחֲמֵי, וּלְתַקְנָא כְּלָהוּ עֲלֵמִין עַל יְדִיָּהוּ.

תרגום לעברית

סְדְרָה אַחֲרוֹנָה - שְׁצָרִיךְ לְהַעֲלוֹתָם לְמִקְוָם וּלְיֵשֶׁב (וּלְיִשָּׁר) בִּינִיָּהֶם אֶת יִצְחָק כְּמִקְדָּם, מְשׁוּם שֶׁאֵת זֶה צָרִיךְ לְיִשָּׁר בְּמִקְוָמוֹ, וְלֹא יֵצֵא בְּגִבּוּרֹתָיו הַחוּצָה, אֲזִי כָּל הַדִּינִים נִכְנָעִים, וּמִתְעוֹרְרִים רַחֲמִים. עַל כֵּן צָרִיךְ לְכַוֵּן אֶת הַלֵּב וְהַרְצוֹן בְּקוֹלוֹת הַלֵּלוֹ, וּלְחַזֵּר בְּתִשׁוּבָה לִפְנֵי רַבּוֹנָם. אֲזִי כְּשִׁישְׁרָאֵל מִתְקַנֵּים וּמִסְדְּרִים קוֹלוֹת בְּרָצוֹן הַלֵּב כְּרֹאֵי בְּשׁוֹפָר הַזֶּה, חוֹזֵר אוֹתוֹ שׁוֹפֵר עֲלֵיוֹן. וּכְשֶׁחֹזֵר, מַעֲטֵר אֶת יַעֲקֹב, וְהַכֵּל נִתְקַן. וְכִסָּא אַחֵר עוֹלָה, וְאֲזִי נִמְצְאָת שְׂמִיחָה בְּכָל, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְרַחֵם עַל הָעוֹלָם. אֲשֶׁרִי חֲלָקָם שֶׁל יִשְׂרָאֵל שִׂידְעִים לְהַנְהִיג וּלְמַשֵּׁךְ אֶת רַבּוֹנָם מִדִּין לְרַחֲמִים, וּלְתַקֵּן אֶת כָּל הָעוֹלָמוֹת עַל יְדִיָּהֶם.

טקסט הזוהר

תָּא חַזִּי, לְקַבֵּל דָּא, תְּלַתָּא סְפָרִין פְּתִיחִין בְּיוֹמָא דָּא, וּכְמָה דְּרַחֲמִין מִתְעַרְיִן, וְדִינִין קִשְׁיִין אֲתַפְּכִיִין וְעֵאלִין לְדוּכְתִּיָּהוּ. כִּךְ הוּא לְתַתָּא כְּגִוּוֹנָא דְלַעֲיָלָא, דִּינִין קִשְׁיִין אֲתַפְּכִיִין וְאֲתַעֲבְרוּ מַעֲלָמָא. וּמֵאֵן אֵינוֹן. אֲלִין אֵינוֹן רְשָׁעִים גְּמוּרִים, דְּאֵינוֹן דִּינִין קִשְׁיִין

דאָתפּפּיין וואָתעכרו מעלמא. ועל דא נכתבים ונחתמים וכו'. אמר רבי אבא, ודאי דא הוא ברירא דמלה, בריה רחמנא דשאלנא ורווחנא בהני מילי.

תרגום לעברית

בא ראה, כנגד זה נפתחים שלשה ספרים ביום זה, וכמו שרחמים מתעוררים והדינים הקשים נכנעים ונכנסים למקומם - כך הוא למטה כמו שלמעלה, הדינים הקשים נכנעים ומעבירים מן העולם. ומי הם? אלו אותם רשעים גמורים, שהם דינים קשים שנכנעו והעבירו מן העולם. ועל כן נכתבים ונחתמים וכו'. אמר רבי אבא, ודאי זהו ברור הדבר. ברור הרחמן ששאלתי והרוחתי את הדברים הללו.

טקסט הזהיר

אמר רבי יהודה, כתיב זכרון תרועה, זכרון עבדינו, לכוונא לבא ורעותא, ישראל עבדין זכרון לתתא, במה. בעובדא, בגין דיתער מלה כההוא גוונא לעילא.

תרגום לעברית

אמר רבי יהודה, כתוב זכרון תרועה, עושים זכרון, לכון את הלב והרצון. ישראל עושים זכרון למטה, במה? במעשה, כדי שיתעורר דבר באותו גון שלמעלה.

טקסט הזהיר

אמר רבי אלעזר, כתיב (תהלים פא) בפסה ליום חגנו דאִתפּסִיא ביה סיהרא. והיה אִתפּסִיא. אלא, כד קיימא עיבא, ושמשא לא נהיר, כדין סיהרא אִתפּסִיא, ולא נהיר. ועל דא, מקמי עיבא שמשא לא נהיר, כל שכן סיהרא דאִתפּסִיא ולא נהירא. ועל דא בפסה ליום חגנו, בה"א, דאִתפּסִיא סיהרא. ובמה נהיר. כלא בתיובתא, ובקל שופרא, דכתיב, (תהלים פט) אשרי העם יודעי תרועה כדין יי' באור פניה יהלכון.

אמר רבי אלעזר, כתוב (תהלים פא) בפסח ליום חגנו, שמתפסה בו הלכנה. ואיך מתפסה? אלא כשעומד ענן והשמש אינו מאיר, אזי הלכנה מתפסה ולא מאירה. ועל כן מלפני ענן השמש אינה מאירה, כל שכן הלכנה שמתפסה ואינה מאירה. ועל כן בפסח ליום חגנו, בה"א, שמתפסה הלכנה. ובמה מאירה? הכל בתשובה, ובקול שופר, שכתוב אשרי העם יודעי תרועה. אז - ה' באור פניו יהלכון.

טקסט הזהר

תא חזי, בהאי יומא אתכסיא סיהרא, ולא נהיר עד בעשור לחדש, דישראל תייבין כלהו בתיובתא שלימתא, ואימא עלאה תאבת ונהרת לה. והאי יומא נהירו דאימא נטלא, ואשתכח חידו בכלא. ועל דא כתיב, יום הכפורים הוא. יום כפור מבעי ליה, מאן יום הכפורים. אלא בגין דתרי נהורין נהרין בחד. בוצינא עלאה, נהיר לבוצינא תתאה. ובהאי יומא מנהורא עלאה נהיר. ולא מנהורא דשמשא ובגין כך בפסח ליום חגנו כתיב.

תרגום לעברית

בא ראה, ביום הזה מתפסה הלכנה, ולא מאירה עד בעשור לחדש, כשכל ישראל שבים בתשובה, והאם העליונה שבה ומאירה לה. והיום הזה את אור האם נוטל, ונמצאת שמחה בכל. ועל כן כתוב, יום הכפורים הוא. יום כפור הזה צריך להיות! מה זה יום הכפורים? אלא משום ששני מאורות מאירים כאחד. המאור העליון מאיר למאור התחתון, וביום הזה מאיר מהאור העליון, ולא מאור השמש, ומשום כך כתוב בפסח ליום חגנו.

רבי אבא שֶׁלַח לִיה לְרַבִּי שְׁמַעוֹן, אָמַר, אֵימַתִּי זְוֹנָא דְכִנְסַת יִשְׂרָאֵל בְּמַלְכָּא קַדִּישָׁא. שֶׁלַח לִיה, (בראשית כ) וְגַם אִמְנָה אַחֻתִּי בֵּת אָבִי הִיא אֵךְ לֹא בֵּת אִמִּי וַתְּהִי לִי לְאִשָּׁה. אֶתְרַגֵּישׁ רַבִּי אַבָּא, אָרִים קַלִּיה, בָּכָה וְאָמַר, רַבִּי רַבִּי בּוֹצִינָא קַדִּישָׁא, וּוי, וּוי לְעֵלְמָא כַּד תַּפּוּק מִנִּיה, וּוי לְדָרָא דִּיהוֹן בְּעֵלְמָא כַּד תִּסְתַּלֵּק מִנְהוֹן וְיִשְׁתַּאֲרוּן יְתִמִּין מִנָּה. אָמַר לִיה רַבִּי חֲיִיא לְרַבִּי אַבָּא, הֵאִי דְשֶׁלַח לְקַבְלָהּ. מַאי קָאָמַר.

תרגום לעברית

רבי אבא שֶׁלַח לְרַבִּי שְׁמַעוֹן. אָמַר, מַתִּי הַזְוֹנָא שֶׁל כִּנְסַת יִשְׂרָאֵל עִם הַמֶּלֶךְ הַקְדוֹשׁ? שֶׁלַח לוֹ, (בראשית כ) וְגַם אִמְנָה אַחֻתִּי בֵּת אָבִי הִיא אֵךְ לֹא בֵּת אִמִּי וַתְּהִי לִי לְאִשָּׁה. הֶתְרַגֵּשׁ רַבִּי אַבָּא, הָרִים קוּלוֹ, בָּכָה וְאָמַר, רַבִּי רַבִּי מִנּוֹרָה הַקְדוֹשָׁה, אוֹי וְאֹבֹי לְעוֹלָם כְּשֶׁתֵּצֵא מִמֶּנּוּ! אוֹי לְדוֹר שֶׁיִּהְיוּ בְּעוֹלָם כְּשֶׁתִּסְתַּלֵּק מֵהֶם וְיִשְׁאָרוּ יְתוּמִים מִמֶּנּוּ! אָמַר לוֹ רַבִּי חֲיִיא לְרַבִּי אַבָּא, זֶה שֶׁשֶּׁלַח לְעַמְתָּהּ, מָה אָמַר?

טקסט הזוהר

אָמַר וּדְאִי לָאו זְוֹנָא דְמַלְכָּא בְּמִטְרוּנִיתָא, אֵלָא בְּזִמְנָא דְנִהְרָא מֵאַבָּא עֲלָאָה, וְכַד אֶתְנַהְרָא מִנִּיה, קָרִינָן לָהּ קֹדֶשׁ דְּהָא מִבֵּי אַבָּא נְטִלָא הָאִי. וְכִדִּין מְזִדּוּגִי כַּחְדָּא, בְּגִין דְּמַלְכָּא קֹדֶשׁ אֲקָרִי, דְּכַתִּיב, (ירמיה ב) קֹדֶשׁ יִשְׂרָאֵל לִי, דְּנָטִיל מֵאַתֵּר דְּאֲקָרִי קֹדֶשׁ. כִּדִּין אַחֻתִּי בֵּת אָבִי הִיא אֵךְ לֹא בֵּת אִמִּי, דְּהָא מִבֵּי אַבָּא שְׁמָא דָּא, וְלֹא מִבֵּי אִמָּא, וְעַל דָּא וַתְּהִי לִי לְאִשָּׁה, לְאִזְדּוּגָא כַּחְדָּא, בְּזִמְנָא דָּא, וְלֹא בְּזִמְנָא אַחְרָא, בְּזִמְנָא דְנְטִלָא מִבֵּי אַבָּא, וְלֹא בְּזִמְנָא דְנְטִלָא מִבֵּי אִמָּא. וַיּוֹם הַכַּפּוּרִים אוֹכַח, דְּתַשְׁמִישׁ הַמָּטָה אָסוּר, בְּגִין דְּזְוֹנָא לֹא אֶשְׁתַּכַּח, דְּהָא מִבֵּי אִמָּא נְטִלָא, וְלֹא מִבֵּי אַבָּא. אָמַר רַבִּי חֲיִיא, וּדְאִי זַכָּאָה דְרַבִּי שְׁמַעוֹן שְׁאָרִי בְּגוֹיָה, זַכָּאִין אֵינוֹן דְּקִימִין קַמִּיה כָּל יוֹמָא.

אמר, וְדַאי שְׁאִין זְווג הַמֶּלֶךְ עִם הַגְּבִירָה אֶלָּא בְּזִמְנָא שְׁמַאִיר מִהָאֵב הָעֲלִיּוֹן, וְכַשְּׁנֶאֱוֹר מִמֶּנּוּ, קוֹרְאִים לוֹ קֹדֶשׁ, שְׁהֲרִי מִבֵּית אָבָא זֶה נוֹטֵל, וְאִזְ מְזִדְּוֹגִים כְּאַחַד, מִשּׁוּם שְׁהַמֶּלֶךְ נִקְרָא קֹדֶשׁ, שְׁכַתּוֹב (יִרְמִיָּה כ) קֹדֶשׁ יִשְׂרָאֵל לֵה', שְׁנוֹטֵל מִמָּקוֹם שְׁנִקְרָא קֹדֶשׁ. אִזִּי אַחֲתִי בֵּת אָבִי הוּא אֵךְ לֹא בֵּת אִמִּי, שְׁהֲרִי מִבֵּית אָבָא הָשֵׁם הַזֶּה, וְלֹא מִבֵּית אִמָּא. וְעַל כֵּן וְתִהִי לִי לְאִשָּׁה, לְהַזְדַּוֵּג כְּאַחַד, בְּזִמְנָא הַזֶּה וְלֹא בְּזִמְנָא אַחֵר, בְּזִמְנָא שְׁנוֹטֵלִים מִבֵּית אָבָא, וְלֹא בְּזִמְנָא שְׁנוֹטֵלִים מִבֵּית אִמָּא. וְיוֹם הַכַּפּוֹרִים מוֹכִיחַ, שְׁתַּשְׁמִישׁ הַמָּטָה אָסוּר, מִשּׁוּם שְׁאִין נִמְצָא זְווג, שְׁהֲרִי מִבֵּית אִמָּא נוֹטֵל, וְלֹא מִבֵּית אָבָא. אִמֵּר רַבִּי חִיָּיא, וְדַאי אֲשֶׁרִי הַדּוֹר שְׁרַבִּי שְׁמַעוֹן שְׁרוּי בְּתוֹכּוֹ. אֲשֶׁרִי אוֹתָם שְׁעוֹמְדִים לְפָנָיו כָּל יוֹם.

♦ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (ק"א ע"א) ♦

טקסט הזהור

אמר רבי אבא, בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה נִבְרָא אָדָם, וְקָאִים בְּדִינָא קַמִּי מֵאֲרִיָּה, וְתֵב

תרגום לעברית

חסר תרגום

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.